

havde fundet Sted, bibragte Lyften til at reformere; og da man befandt sig under Indsigelsen af den nævnte Stemning, handlede man — som man under saadanne Omstændigheder gjerne pleier — radikalt. Intet mindre end en ny fuldstændig Omordning af Politiet kunde nu tilfredsstille; alt det Gamle maatte afflaffes, og at den ny Ordning skulde være efter engelsk Mønster — ja det fulgte ganske af sig selv. Dette viser sig ikke alene af de enkelte Punkter i Lovforslaget, ja endog i Navnene, men især af Bilagene behøver man ikke at læse ret meget, ja man kan ikke læse nogen Side, forinden man klart seer, at her har der været Hastværk, og her har man havt Tillidsielighed til at gaae til Yderligheder. Jeg erklærer mig derfor enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt den Anskuelse, at der vel er Grund til en Reform af Kjøbenhavns Politi, men at denne Reform bør stee paa det Grundlag, som allerede er tilstede, og jeg holder derfor paa, at man skal forsøge at reformere Vægtervæsenet og under Bibeholdelse af dette reformere Kjøbenhavns Politi. Det var mig en stor Trøst, vil jeg tilstaae, at jeg hørte den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, der har beskæftiget sig meget med disse Sager, og hvis Nøst jeg er meget tilbøielig til at lægge stor Vægt paa, i den Henseende i ikke uvæsentlige Punkter udtale sig samstemmende med min Anskuelse; han udtalte nemlig, idet han nævnte Vægternes Afstedigelse, hvor beklageligt det var at give saa mange Mænd deres Afsted, uagtet de havde været i den Tro, at de, naar de ikke selv vare Skyld deri, kunde forblive i deres Stilling, og tillige, at Vægterne vare saa godt som uundværlige, saa at man, naar man affatte dem, senere hen var nødsaget til at sørge for en Erstatning; deri er jeg enig med ham; men paa den anden Side har han ikke forfulgt sin Sætning konsekvent; det overlod han til sin ærede Nabo Rigsdagsmanden for Helsingør (Thune), han sagde, og det med fuldkommen Ret, at vil man afflaffe Vægterne, saa kommer man til at overlade til Folk selv at holde Vægtere. Men nu vil jeg spørge Dem, mine Herrer, om man da her staaer paa et Grundlag, som er vel overtaenkt, naar man foreslæger en Reform, der

gaaer ud fra, at hvad man afflaffer, overlades det til Private igjen at anstaffe. Jeg troer, at dette bestemt maa besvares benægtende. Jeg maa derfor tilraade, at man følger den Vej, der blev anvist af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), at man reformerer Vægterne, sørger for, at det er raske og kraftige Mænd, der ere Vægtere, sørger for, at de holdes vaagne om Natten, ved at Patroniller gaae omkring paa Gaden, og iøvrigt lader det i saa Henseende blive ved, hvad det er. Jeg bemærkede nylig, at Instruxen heelt igjennem bar Spor af, at man her har handlet under en steblikkelig Indsigelse, og at man derfor har været tilbøielig til at gaae for vidt. Der er allerede her i Thinget fremhævet Exempler herpaa, men jeg kan dog ikke nægte mig den Fornøielse endnu at fremhæve et saadant Exempel. Jeg vil bede de Herrer at tage for dem Instruxen for det eksekutive Politi i Kjøbenhavn og see efter det sidste Affnit paa Side 4, hvor der staaer: „Selv mod personlig Overlast, naar denne ikke har nogen farlig Karakter, er det ikke Politiet tilladt at benytte sit Vaaben“. Det er unægtelig en mærkvaerdig Bestemmelse. Lad os tænke os et Tilfælde. Vi vide vistnok Alle, at der er en Mængde Menneſter, som, naar de kunne gjøre det ustraffet, have stor Lyſt til at drive lidt Spas med Politiet. Forestil dem nu, mine Herrer, at et muntert Selskab kommer med denne Instrux i Haanden og altsaa vel vidende, at selv mod personlig Overlast, naar denne ikke har nogen farlig Karakter, er det ikke Politiet tilladt at benytte sit Vaaben, og møder en Konstabel eller anden Politiembedsmand. Man omfavner ham paa det Kjærligste, det har ikke nogen farlig Karakter, man tager hans Stof eller Stav fra ham, hvad den nu skal kaldes, det er heller ikke af nogen farlig Karakter, man astrækker ham Frakken, Vesten, Halsbindet og saa fremdeles, saameget man har Lyſt; det bliver bestandig ved ikke at have nogen farlig Karakter; saa lader man ham løbe. Det er en personlig Overlast, men ikke af nogen farlig Karakter, og han er da ikke berettiget til at slaae fra sig. Jeg vil nu spørge Dem, mine Herrer, er det en Instrux at skrive for Politiet. Er det ikke reent ud at gaae til det latterlige? Trænger man i